

2010 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Court of Appeal (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs prieš Weald Leasing Limited

(Byla C-103/09) ⁽¹⁾

(Šeštoji PVM direktyva — Piktnaudžiavimo sąvoka — Įmonių grupės sudaromi nuomos sandoriai, kuriais siekiama išdėstyti etapais neatskaitomo PVM mokėjimą)

(2011/C 55/08)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Kita apeliacinio proceso šalis: Weald Leasing Limited

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Court of Appeal, Londonas — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) aiškinimas — Piktnaudžiaujant sudaryti sandoriai — Įmonių grupės, kurios tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos yra didžiąja dalimi atleistos nuo mokesčio, vykdoma nuoma ir subnuoma siekiant atidėti PVM mokėjimą.

Rezoliucinė dalis

1. Įmonės, kuri, užuot tiesiogiai nusipirkusi turtą, naudojosi pagrindinėje byloje nagrinėjama šio turto nuomos sandoriais, įgytas mokestinis pranašumas nėra mokestinis pranašumas, kurio įgijimas prieštarauja reikšmingų 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, ir šią direktyvą įgyvendinančių nacionalinės teisės aktų nuostatų tikslui, jei su šiais sandoriais susijusios sutarties nuostatos, būtent nustatyta nuompinigių suma, atitinka minimalias įprastas rinkos sąlygas ir tarpinės trečiosios bendrovės dalyvavimas šiuose sandoriuose netrukdo taikyti minėtas nuostatas — tai turi įvertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Aplinkybė, kad ši įmonė vykdydama savo įprastą komercinę veiklą nesudaro nuomos sandorių, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės.
2. Jei tam tikros sutarties sąlygos, susijusios su pagrindinėje byloje nagrinėjama nuomos sandoriais, ir (arba) tarpinės trečiosios

bendrovės dalyvavimas šiuose sandoriuose yra piktnaudžiavimas, šiuos sandorius reikia iš naujo apibrėžti taip, kad būtų atkurta situacija, kuri būtų egzistavusi nesant šių piktnaudžiavimą sudarančių sutarties sąlygų ir (arba) nedalyvavus šiai bendrovei.

⁽¹⁾ OL C 129, 2009 6 6.

2010 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Raad van State (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Marc Michel Josemans prieš Burgemeester van Maastricht

(Byla C-137/09) ⁽¹⁾

(Laisvė teikti paslaugas — Laisvas prekių judėjimas — Nediskriminavimo principas — Vietos viešosios valdžios institucijos priemonė, pagal kurią pateikti į „coffee shops“ leidžiama tik Nyderlandų rezidentams — Prekyba lengvaisiais narkotikais — Prekyba nealkoholiniais gėrimais ir maistu — Tikslas kovoti su narkotikų turizmu ir jo keliamu neigiamu poveikiu — Viešoji tvarka — Visuomenės sveikatos apsauga — Nuoseklumas — Proporcingumas)

(2011/C 55/09)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Raad van State

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Marc Michel Josemans

Atsakovė: Burgemeester van Maastricht

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Raad van State — EB 12, 18, 29 ir 49 straipsnių aiškinimas — Narkotikų turizmas — Savivaldybės reglamentas, kuriuo nerezidentams draudžiama pateikti į vadinamuosius „coffeeshop“, kuriuose parduodami narkotikai — Viešoji tvarka — Nevienodas požiūris

Rezoliucinė dalis

1. „Coffee shop“ savininkas, kuris prekiauja narkotinėmis medžiagomis, kurių apyvarta nepatenka į kompetingų institucijų griežtai kontroliuojamą medicinos ar mokslo tikslams apyvartą, negali remtis EB 12, 18, 29 arba 49 straipsniais, prieštaraujamas tokio vietos savivaldos teisės akto, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį į šias įstaigas draudžiama įleisti Nyderlanduose negyvenančius asmenis, taikymui. Dėl prekybos nealkoholiniais gėrimais ir maistu šiose įstaigose savininkas gali veiksmingai remtis EB 49 ir kitais straipsniais.